

„NAŠ GLAS“ izide vsakega prvega, in petnajstega v mesecu. Naročnina za celo leto Din 40.—, za pol leta Din 20.—, za četrt leta Din 10.—. — Za inozemstvo je dodati poštino. — Oglasi po ceniku. —

NAŠ GLAS

Uredništvo: Ljubljana, Frančiškanska ulica 6/I. Rokopisi se ne vračajo. Nefrankirana pisma se ne sprejemajo. — Upravništvo: Ljubljana, Frančiškanska ulica št. 6. Račun poštne hranilnice v Ljubljani štev. 11.467.

List za državne nameščence in upokojence.

Zadružna misel zmaga.

»Gotovo je, da je nas vseh poglavitna stanovska dolžnost, da danes, ko gospodarska kriza pritiska na naš stan z vso težo, ko se naš gmotni položaj slabša iz dneva v dan, ko nam preti še poslabšanje in ko ni videti konca temu stanju, da delujemo z vsemi silami, da si olajšamo obstanek z vzajemno, lastno pomočjo. To pa je mogoče samo na ta način, da se res prav vsi brez izjeme poslužujemo svojih zadrug, da pristopimo kot člani v naše nabavljalne zadruge, dosledno kupujemo v njih, se udeležujemo občnih zborov, da volimo v odbore samó sposobne, nesebične, požrtvovalne in poštene člane ter z vsemi silami delujemo, da se zadruge razvijejo in vsestransko izpopolnijo. — Iskreno želimo kar največ razmaha ljubljanski Nabavljalni zadrugi, ki naj postane moralno in materialno središče in matica vsega zadružnega delovanja državnih uslužbencev v dravski banovini. To mora biti naš cilj, katerega moramo doseči čimprej.«

Komaj leto dni je tega, kar je napisal naš list te besede. Komaj leto dni je preteklo odkar so nekateri iskreni in nesebični prijatelji uradniškega zadrugarstva sprožili v našem listu vprašanje reorganizacije ljubljanske Nabavljalne zadruge. Te dni bo leto, kar se je vršil zadnji redni občni zbor le-te, na katerem je bil izvoljen novi odbor. Zato je prav, če v kratkem pregledamo spricho občnega zbora zadruge, ki se bo vršil konec tega meseca, delovanje odbora v minilem letu.

Ko je z aprilom 1932 prevzel novi odbor vodstvo zadruge, je imel pred seboj težke naloge: najbolj pereče je bilo vprašanje popolne preureditve prodajalne in skladišč, povečanje vseh poslovnih lokalov, zvišanje števila članstva, izboljšanje poslovanja, ureditev točilnice in sploh reorganizacija celokupnega delovanja. Zdelo se je, da so naloge, katere je prevzel novi odbor pretežke, skoro neizvedljive. Ko je pa začela ravno v minilem letu gospodarska stiska in z njo zvezano pomanjkanje gotovine naraščati, je postala izvedba teh načrtov skoro dvomljiva. Celo optimisti so pričeli zdvajati, pesimisti so pa slikali položaj v obupno črnih barvah.

In kaj vidimo danes? Treba je samo, da stopiš v hišo na Vodnikovem trgu št. 5, in kdor je videl prejšnje prostore in jih primerja z današnjimi, bo priznal, da je odbor izpolnil vse, kar je obljubil članstvu in to navzlic skrajno neugodnim razmeram, pod kakršnimi še ni doslej delal noben drugi. Prodajalna je spremenjena s temelja, tako da je danes lahko vzgled smotreno urejene in higiensko neoporečne trgovine. Prostor za odpremljanje blaga je ločen od prodajalne, blago je nameščeno v povečanih prostorih, v popolnoma suhih skladiščih, ločeno po vrstah in kakovosti. Pisarniški prostori so se razširili, priredila se je klet, izboljšale so se higienske razmere in v dvoriščnem krilu je bila otvorena točilnica, ki je postala priljubljeno zbirališče zadrugnikov.

Poenostavilo in izboljšalo se je tudi vse notranje poslovanje. Odpravljane kupcev se vrši hitreje, dostavljanje blaga na dom je točnejše in bolj naglo, knjigovodstveno in računovodsko poslovanje se je izboljšalo in izpopolnilo. Odbor skrbi, da je članom na razpologo vselej samó brezhibno, zdravo in ceneno blago, prodajalna prodaja prav vse predmete, katere zahtevajo člani. V zadnjem času se je uvedla tudi prodaja emajlirane posode. Z razumnimi dogovori se je omogočilo

članstvu nabavljanje blaga za obleke in perilo na obroke, prav tako nakup šolskih knjig in potrebščin. Nerentabilna čevljarna je bila opuščena.

To so dejstva, to so najboljši dokazi o uspešnosti odborovega dela. Vse to more ugotoviti vsak zadružni član sam, če le kupuje v zadrugi in se zanima zanjo.

Najboljši dokaz so pa statistični podatki. Po bilanci je prodaja specerijskega blaga napram letu 1931. narasla v minilem letu povprečno za 80 do 100%. Kosmati prebitek na prodanem blagu znaša letos 549.296,99 Din napram 307.219,39 Din v letu 1931. Čisti prebitek v letu 1932. znaša 244.711 dinarjev napram čistemu prebitku 133.814,10 Din v letu 1931. Že iz teh števk je razviden izreden porast prometa v trgovini. Zelo zanimivi so pa podrobni podatki o zvišanju prodaje posameznega specerijskega blaga. Tako je bilo v letu 1932. prodano 103.000 kilogramov moke, v letu 1931. še samó 58.000 kg, testenin 6400 kg (3500 kg), sladkorja 48.000 kg (32.000 kg), kave 2800 kg (1500 kg), riža 12.500 kg (7600 kg), olja 9200 litrov (5600 litrov) i. t. d. Premoga se je prodalo v zadnjem letu 78 vagonov po 15 ton, v letu 1931. pa 46 vagonov. Drv se je prodalo 1658 kubičnih metrov napram 931 kub. metrov v letu 1931.

Da je ljubljansko državno uslužbenstvo nagnosko občutilo izboljšanje prometa in poslovanja zadruge sploh, je vidno v tem, da je od 1. aprila 1932, torej odkar je prevzel posel novi odbor, do konca leta 1932. pristopilo 297 novih članov, od tedaj do zadnjih dni pa še preko 60. Razen teh novih članov, ki so res pravi aktivni zadrugniki, ker res tudi vse svoje potrebe krijejo v zadrugi prodajalni, je pričelo kupovati veliko število starih članov, ki niso nikdar prej kupovali v zadrugi ali pa so prenehali. Tako ni čudno, da se je število kupujočega članstva več ko podvojilo. Vsak dan pa prihajajo še nove prijave, tako da je upati, da bo zadruga v najkrajšem času število svojega članstva še znatno pomnožila. Omahljivci spregledujejo, dvomljivci postajajo iz Savlov Pavli.

Navedeni statistični podatki in dejstva, da je odbor umel z neverjetno nizkimi stroški in ob najneugodnejših pogojih izvesti tako obširen program, sta nam dokaz, kako smiselno, vestno in marljivo se je delalo. Dokaz nam je tudi, da je odbor srečno izbran, da vlada v njem prepotrebna sloga in medsebojno zaupanje in da so prav vsi člani odbora prežeti s pravim zadrugarskim duhom.

Zato odboru ne bo težko polagati računov članstvu. Saj doseženi uspehi govore za njegovo delo. Pričajo, da je razumnim, delovnim in požrtvovalnim zadrugarskim idealistom mogoče v najhujših gospodarskih razmerah in pri nerazviti zadrugi miselnosti doseči tako zavirljive rezultate. Odbor je nalogo častno rešil. Od vseh ljubljanskih državnih uslužbencev in upokojencev pa zavisi usoda zadruge v bodočnosti, od nas članov pa še prav posebno. Naša pravica in dolžnost je, da se prav vsi do zadnjega udeležimo občnega zbora. Zadruga smo mi sami!

Naš list, ki je ponosen, da je sprožil vprašanje preosnove ljubljanske Nabavljalne zadruge, bo nji in vsemu zadrugiškemu gibanju, kakor vselej doslej, tudi v bodoče zvest in neomajen prijatelj. K. D.

TOVARIŠ! SI ŽE PORAVNAL NAROČNINO?

A. Ž.

Državni uslužbenci — zadrugarji!

Zadruga državnih uslužbencev za nabavo potrebščin v Ljubljani nas vabi na svoj redni občni zbor, ki se vrši 31. t. m. v dvorani Delavske zbornice.

Članom zadruge bo ta dan izvršiti svojo pravico in dolžnost, da premore in presodijo delovanje onih članov, kojim so izročili za minilo leto upravo v roke. Pa bo kateri rekel, da ga to nič ne briga, saj je revizor Saveza nabavljalnih zadrug iz Beograda tu, ki pregleduje delovanje in slednjič se itak odobri na občnem zboru vse, kar uprava in nadzorni odbor predlagata. Tako naziranje pa bi bilo zgrešeno in ne bi kazalo pravega razumevanja državnih uslužbencev za zadrugi pokret. Bilo bi slično kot če se državljan v demokratsko upravljani državi ne udeležuje volitev.

Res je mnogo sličnosti med zadrugnim pokretom in demokratizmom. V kapitalistični uredbi gospodarstva je temeljni princip ta, da je dana vsakemu prostota pot, da postane ali po svojih sposobnostih ali po naključjih najkručeji ekonomski absolutist, mnogo hujši kot more to biti na političnem polju.

Zadružna organizacija produkcije in razdeljevanja dobrin pa preprečuje take možnosti, ker zbira kapitale v ustanovah, ki so pod upravo vseh onih, ki se ustanov poslužujejo. Bilo bi menda odveč, ako bi človek kazal v sedanjem času na razne hibe kapitalistične organizacije gospodarstva. Posledica teh je pa menda dejstvo, da so se pričeli celo državni nameščenci zanimati za zadrugištvo in da se njihove zadruge, ki so sicer le nabavljalne, ker je uradnik čist konzument, v zadnjem času čim bolj razvijajo.

Toda dolžnost drž. uslužbenca ni samo, da pristopi k zadrugi in se iste poslužuje v svojo korist, ampak tudi da se udeležuje življenja zadruge same. Na ta način postane sčasoma tudi po svoji notranjosti prepričan zadrugar, prične misliti v zadrugnem duhu,

delovati v zadrugnem smislu, prične naravnost verovati v ta pokret.

Samo z razumom človek še ni dosegel ničesar na svetu, moral je tudi verovati. In ali dvomi kdo, da se moramo naučiti vsi — tudi mi državni uslužbenci — verovati v možnost nove preureditve gospodarske organizacije človeštva? Ves svet nam nudi dovolj mizerno sliko s svojim gospodarskim razsulom, da moramo iskati opore drugod, sicer moramo obupati in popolnoma propasti kulturno in gospodarsko.

Po goli razumski logiki nam kaže zadrugi obrat nova pota, po kojih se človeštvo v bodočnosti more rešiti iz te zagate.

Ker pa človek misli običajno, da se mora vsako vprašanje odločiti kar na hitro, da bo že on sam užival sadove take rešitve, presoja marsikdo zadrugi pokret popolnoma pogrešno, ker računa s človekom kot ga vidi danes pred seboj. Tak človek je seveda v splošnem nesposoben za zadrugi organizacijo, saj je od mladih nog odgojen v nasprotni smeri. Giblje se in živi v gospodarski organizaciji, ki ima ravno nasprotno principe. Cela njegova kultura je povečini usmerjena v tem pravcu. Potrebno je torej, da si človek pridobi poleg prepričanja o uspešnosti zadrugnega pokreta tudi vero vanj, da postane naravnost zadrugi fanatik.

Da se vrnem po tej teoretični ekskurziji k praktičnemu namenu teh vrstic. Dne 31. marca morajo vsi državni uslužbenci — zadrugarji na občni zbor svoje zadruge, da izvrše na istem svojo pravico kontrole nad upravo a da hkrati tudi dokumentirajo, da so iskreni in preprični pristaši zadrugnega pokreta, da verujejo vanj in da hočejo, da se razširi med njihovimi tovariši kakor tudi med vsemi sloji naroda.

Z zadrugnim pozdravom!
Na svidenje!

Rč.:

Eno leto zadrugnega dela.

Nekaj misli k občnemu zboru ljubljanske Nabavljalne zadruge.

Bralcem »Našega Glasu« je gotovo še v živem spominu stroga, a stvarna kritika, ki jo je prinašal list pred letom dni izpod peres raznih vnetih, resnih zadrugarjev. Ti zadrugarji so grajali preveliko konservativnost v življenju Zadruge na Vodnikovem trgu, grajali stanje, ki se je ustalilo globoko pod normalo in ki ni kazalo posebnega upanja na napredovanje; tako stanje je namreč že začetek nazadovanja. Vsa čast »Našemu Glasu«, da se je tako vneto zavzel za izboljšanje razmer v Zadrugi, vsa čast našemu drž. uslužbenstvu, da se je tako polnoštevilno udeležilo lanskega občnega zbora in je, zaupajoč v iskrenost izražene kritike, dalo zadrugi nov odbor. Ni se motilo. Razmeroma ogromen porast aktivnih zadrugnikov v minulem poslovnem letu in v zvezi s tem krasen porast prometa, čisto prenovljen, ličen lokal, vse to je dokaz, da se je novi odbor vrgel z elanom na delo in da to delo ni bilo zaman. O tem so se zadrugniki že sami lahko prepričali, podrobno se bodo pa lahko uverili na bližajočem se občnem zboru, ki se ga naj udeleže zopet polnoštevilno.

Krasen uspeh je torej dosegla Zadruga v minulem letu, lahko bi pa bila dosegla še lepšega, če bi ne imela toliko — nasprotnikov. Največji je za enkrat gotovo že splošna nalezljiva bolezen današnjega časa: nezaupanje.

Mnogokrat sem slišal: Ne grem v Zadrugo, enkrat sem nasedel s »Samopomočjo«, pa ne bom več. Toda »Samopomoč« je že dolgo za nami in z njo dobra šola. Vsak začetek je težak in navadno ne gre brez žrtev, če se hoče ustvariti sčasoma kaj dobrega. Nabavljalna zadruga deluje sedaj že dolgo vrsto let in ima za seboj obilo izkušenj, nekatere so bile prav bridke; če ima dobro vodstvo, ki se zaveda težke odgovornosti, mora na podlagi dobljenih izkušenj napredovati. Nezaupanje je popolnoma neutemeljeno. Članstvo naj popokaže živo zanimanje za Zadrugo, naj budno spremlja vse njeno delovanje, pa bo znalo odvrniti vsako neprijetno presenečenje.

Poleg splošnega nezaupanja so velik sovražnik Zadruge — osebna nasprotstva. To je prav za prav najžalostnejša točka v tem poglavju. Kjer gre za skupno ustanovo vsega drž. uslužbenstva, ne bi smela osebna nasprotstva igrati nobene vloge; kajti danes je ta oseba v vodstvu, jutri pa lahko ti, njen nasprotnik, in gotovo bi ti ne bilo prijetno, če bi potem tisti, ki ne mislijo enako s teboj, izpodkopavali ugled Zadruge. Zadruga, naša skupna last, nam mora biti sveta, kakor nam mora biti sveta skupna država, ki je kot taka nedotakljiva; pač pa imamo lahko razne misli glede njene ureditve.

Da so nadalje trgovci smrtni sovražniki Zadruga, mi ni treba ponavljati. Nešteto natolcevanj so že javno nagrmadili trgovski časopisi na naše zadruge, najrazličnejše tatarske vesti se s prozorno tendenco širijo po gostilnah in kavarnah. Toda prav to mi je dokaz, da zadruge dobro delajo. »Es sind nicht die schlechtesten Früchte, an denen die Wespen nagen.« Nabavljalne zadruge so pravičen in uspešen regulator cen v splošnem in bi jim moralo biti celokupno prebivalstvo za to le hvaležno. Nabavljalne zadruge ne morejo nič za to, če so v času konjunktore rasle trgovine kot gobe po dežju. Dovolj znano je, da je n. pr. v Ljubljani število trgovin neprimerno bolj naraslo kakor število prebivalstva, kupna moč prebivalstva pa je kmalu zelo padla. Vendar bi vse te nove legije trgovcev hotele še sedaj, ko ni več konjunktore, živeti na račun konsumentov prav tako udobno kakor nekdanj. In vendar so si tako kruto med seboj razdelile obubožane konsumente

in so se poleg tega še pojavile — v lastno obrambo proti prevelikemu izkoriščanju — Nabavljalne zadruge. Te zadruge je ustvarila potreba, sicer bi bile že propadle.

Mi državni uslužbenci imamo pri svojih več kot skromnih plačah vzroka dovolj, da se krčevito držimo svojih Nabavljalnih zadrug. Ne smemo prej nehati z agitacijo, dokler ne bo sleherni drž. uslužbenec navdušen z drugar. Nabavljalne zadruge so naš ponos, so naše trdnjave; v njih nabiramo svoj kapital, ki z njim sami razpolagamo; zato nam pomagajo dvigati našo samozavest, naš ugled. Nabavljalne zadruge nas pa hkrati navajajo tudi k štednji. Kako ti odleže, ko ob koncu poslovnega leta dobiš del vplačanega denarja nazaj, oz. ko si v enem mesecu polovico svoje nabave v drugi že vnaprej plačal! Zato naj te sirenski glasovi z nasprotnih strani ne begajo, ostani zadrugi zvest in jo pomagaj še dvigniti, ker je to tvoja korist!

Mariborska zadružna pekarna.

Že lani smo izčrpno poročali o važni pridobitvi mariborske Nabavljalne zadruge državnih uslužbencev, ki si je omisllala moderno električno pekarno. S tem važnim dejanjem, ki znači prvi korak do popolne osamosvojitve državnega uslužbenstva s pomočjo zadružne produkcije, je mariborska Nabavljalna zadruga dokazala svojo eksistenčno upravičenost in smotrenost svojega poslovanja. Zato ne bo odveč, da zdaj, ko je preteklo že nekaj mesecev, odkar posluje nova pekarna, objavimo še nekatere podatke o njenem stroju, ki nam bodo še nazorneje pojasnili današnji dve sliki te vzorne zadružne ustanove.

Odbor mariborske Nabavljalne zadruge je že več let razmišljal, kako bi mogel nuditi svojim članom razen potrebnih, katere ima že zdaj bogato založena zadružna prodajalna naprodaj, tudi meso in mesne izdelke ter kruh in pecivo. Vprašanje preskrbe z mesom za enkrat še ni rešeno, pač pa je zadruga oživotvorila svoj načrt proizvodnje in prodaje dobrega kruha in peciva za zmerne cene.

Zadruga je od Okrožnega urada za zavarovanje delavcev kupila na Rotovškem trgu št. 2 hišo. Že ko so se delali načrti za novo zgradbo, je odbor poskrbel za prostore za pekarno, žal pa ni bilo dovolj prostora za skladišče kuriva. Drugi razlog, da se pekarna ni mogla ustanoviti že prej, je bilo stremljenje, da bi pekarna po svoji ureditvi ustrezala prav vsem modernim zahtevam. To je pa v današnjih časih mogoče zlasti z ureditvijo pekarne na električni obrat. Taka pekarna ustreza vsem zdravstvenim predpisom, varuje zdravje zaposlenih oseb, jamči za snago in omogoča brezhibno pripravljanje in pečenje kruha.

Naša zadružna pekarna v Mariboru je časovno druga električna pekarna v vsej državi. Prva električna pekarska peč je bila postavljena malo prej v Zgoršnjem Cmureku. Peč, katero je postavila tvrdka »Debag« iz

Münchena, ima tri predale. Segreva se z močnim tokom od 9. ure zvečer do štirih zjutraj, ker je nočni tok znatno cenejši. Obratovanje je skrajno preprosto in enostavno.

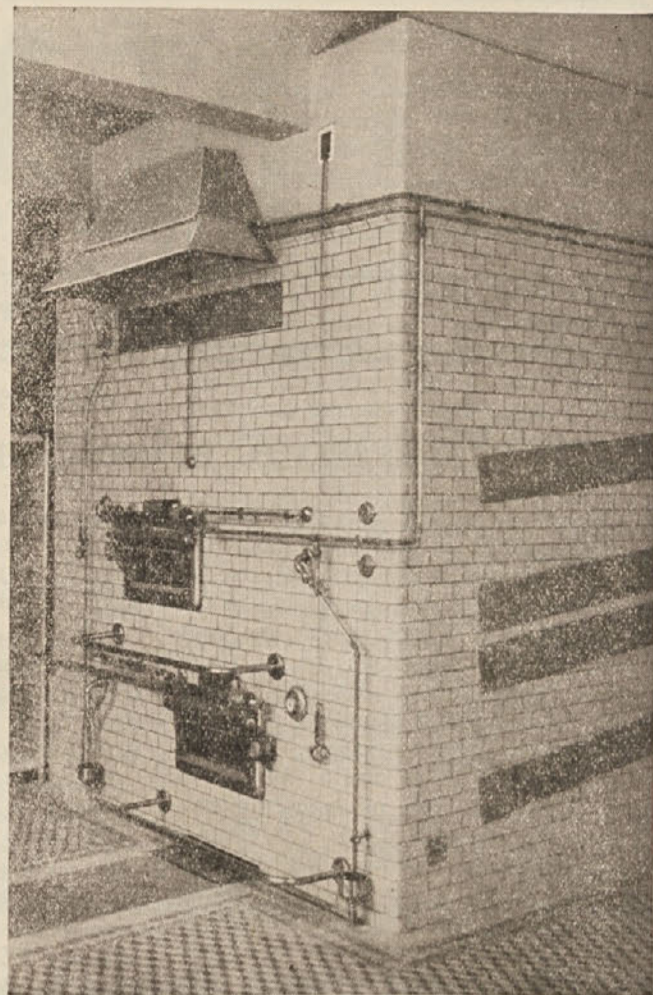
Pri električni peči ni ne pepela, ne smradu od goriva, niti težkega dovažanja kuriva in s tem združenega onesnaženja kruha. To omogočajo tudi stroji za čiščenje moke in za mešanje testa, ki so vsi na električni pogon. S tem je uslužbenec odvzeto najtežje pekarsko delo, ker ga zanje opravljajo stroji. Tudi notranja oprema pekarne je higienska in okusna. Stene so obložene s porcelanskimi ploščicami, prav tako tudi tla.

Pekarna je pričela obratovati v drugi polovici julija 1932 in je otvoritev zadružne pekarne pozdravila vsa javnost prav simpatično. Vendar so nekateri nasprotniki zadružnega gibanja hoteli škodovati zadrugi. Zlasti so skušali dokazovati, da prodaja zadruge tudi nečlanom, kar zakon zabranjuje. Pri tem so se posluževali nečastnih in poniževalnih sredstev, zlasti s tem, da so pošiljali plačane ovaduhe, ki so se napram uslužbenecem predstavljali kot

zadružni člani, nato pa vlagali ovadbe proti drugi. Ravnanje ljudi, ki se poslužujejo tako nizkotnih sredstev, zasluži vso grajo.

Mariborska Nabavljalna zadruga dostavlja članom pecivo tudi na dom. Cene kruhu, ki je po kakovosti prvovrsten, so vselej najnižje, s čemer ima mimo zadružnikov od pekarn korist tudi splošnost, ker je ta zadružna pekarna važen regulator za krušne cene v Mariboru. To dejstvo je še prav posebnega pomena, ko se ravno v teh časih krušne cene brez pravega razloga zvišujejo in se s tem mnogim družinam, katerim je postal kruh poglavitna hrana, otežuje že itak dovolj bedno življenje. Že zato zasluži mariborska Nabavljalna zadruga priznanje celokupnega prebivalstva.

Nam pa mora služiti njen vzgled v spodbudo in kot dokaz, kaj je mogoče iz skromnih početkov doseči z vztrajnim, nesebičnim in požrtvovalnim delom v korist splošnosti. Prej ali slej bodo morale tudi druge naše nabavljalne zadruge pričeti misliti na to, da razširijo krog svojega delovanja in da bodo mogle nuditi članstvu prav vse, kar je za življenje potrebno, zlasti pa najpotrebnejše predmete človeške hrane, t. j. mleko, meso, zelenjavo

Električna peč v mariborski zadružni pekarni.

in poljske pridelke, zlasti pa kruh. Ta naloga čaka tudi našo ljubljansko Nabavljalno zadrugo. Po mariborskem vzoru tudi teh ciljev ne bo težko doseči. D.

Obleke kemično čisti, barva, plišbr in lika tovarna I. O. S. REICH.

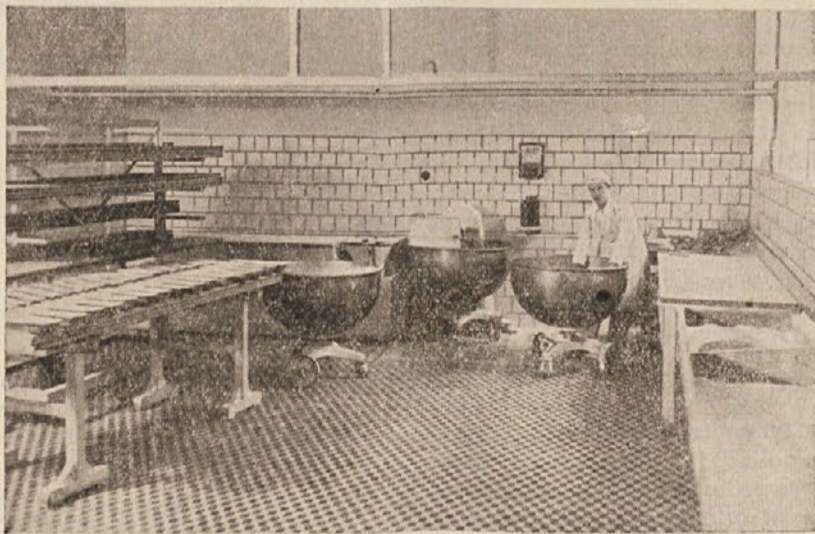
Pomagajmo tudi staroupokojencem.

V sarajevskem dnevniku »Jugoslavenski list« je izšel pod prednjim naslovom članek, katerega objavljamo v doslovnem prevodu. Kot podnaslov je dostavil list sledeči stavek: »Nekoč dobro situirani uslužbenci danes na starost brez svoje krivde trpe pomanjkanje.« Članek se glasi:

»Revščina v širokih slojih prebivalstva, zlasti v večjih mestih, je vsak

dan večja. Hud mraz zadnjih dni je še bolj povečal in zagrenil življenje revšem, ki so povečini v stiski in bedi ne zato, ker so bolni, stari ali nesposobni za delo, temveč zato, ker nimajo nikjer zaslužka.

Največja revščina pa nedvomno tare večino naših staroupokojencev, t. j. tistih, ki so bili upokojeni pred izdanjem uradnega zakona in jim je bila pokojnina določena v kronah. Po veliki večini so ti ljudje živeli nekoč v boljših razmerah, na dostojen način, kakor meščani, danes na starost so pa ti reveži zabredli v veliko stisko. Ni treba, da je človek poseben psiholog, da razume vse bridkosti teh nekoč dobro situiranih ljudi, ki so danes na pol prosjaki, ker s tistimi nekoliko sto dinarji pokojnine, ki znaša povprečno po 500 Din na mesec, nikakor ne morejo živeti. Nad polovico te vsote gre za najemnino, od ostanka si pa ne morejo ti ljudje, ki imajo običajno prav tako staro ženo, najesti niti kruha do sitega, še manj pa, da bi se oblekli in ogreli. Mnogi izmed njih so opravljali in tudi še danes opravljajo najnavadnejša dela, toda so bili reducirani in nikdo jih noče vzeti v službo spričo tolikih mladih in cenenih delovnih moči.

Pogled v mariborsko zadružno pekarno.

Prebrisani Čang.

Stara kitajska pripovedka.

Nekega dne je prišel v kitajsko zastavljalnico in trgovino s srebrom v Kan-tonu star Kitajec, pričel na dolgo in široko razkladati trgovcu svoje stiske in mu na zadnje ponudil v nakup srebrno zapestnico. Srebrinar se je še pogajal z njim, ko so se odprla vrata in je vstopil mlad mož v zaprašeni obleki. Vprašal je kupca, če je on stari ded Čang.

»Da, da, to sem jaz. Kaj pa bi rad od mene?«

»Vaša knežja milost, prišel sem ravno kar iz Pekinga, kjer sem se seznanil z vašim nečakom Čang-čen-čingom. Ko je oni teden slišal, da odpotujem v njegov domači kraj, mi je izročil darilce za vas. Pravkar sem dospel in sem vas že iskal na stanovanju v Ulici blagodišeče čebule. Rekli so mi pa, da ste šli v zastavljalnico »Pri mastnem dobičku«. In tu vas torej res najdem. Náte, moj plemeniti dobrotnik in zaščitnik, vzemite zavojček, in prav lep pozdrav naj vam še izročim od vašega nečaka.«

»Tako, tako, nečak mi pošilja zavojček? Ne bi bil verjel, da se še spominja

svojega starega strica. Hvala ti lepa za trud, sinko moj. Na, vzemi ta načuj.«

»Hvala tisočkrat, častitljivi mož, ne zaslužna radost mojim nevrednim očem.«

»Nič, nič, kaj bi tisto! Na svidenje.«

Ko je popotnik odšel, se je ded Čang obrnil spet k zastavljalnici in mu dejal: »Dve leti je tega, kar je šel nečak po svetu in zdaj slišim prvič spet o njem. Pa sem res radoveden, kaj neki tiči v tem omctu. Dovolj, da ga kar precej odprem.« Previdno je starec odtrgal pečate, razvozljal vrvo in izluščil iz mnogih papirnih omotov srebrno palico, kakršne še dandanašnji veljajo na Kitajskem kot običajno plačilno sredstvo. Zraven je bilo pismo. Stari se je zelo razveselil, glasno in živahno hvalil nečaka, ki ima tako dobro srce. Nazadnje je naprosil trgovca, naj mu prečita pismo, ker sam ne zna brati. Zastavljalnici je rad privolil in bral:

»Dragi stric in mogočni moj zaščitnik! Nek moj znanec potuje v moj domači kraj in tako porabim jaz, nevredni in malopridni Vaš nečak, to priliko, da Vam kaj sporočim o sebi. Ko sem pred dvema letoma odšel od Vas, sem krenil najprej v Šanghaj, pa nisem našel tam pravega dela. Odpotoval sem torej naprej v Tientsin in sem vstopil v službo pri nekem

trgovcu. Tri mesece je tega, kar me je poslala moja tvrdka kot poslovodjo v Peking in tu se mi prav dobro godi. S tem pismom Vam pošiljam palico srebra, ki tehta 350 unč, in upam, da Vas bom v bodoče mogel redno podpirati. Želim Vam vso srečo in visoko starost! Vašega plemenitega gospodstva nehvaležni nečak Čang-čen-čing.«

»Poglej ga no,« je dejal starec, »pa je vendar dečko našel srečo v širnem svetu! Ker pa imam zdaj spet gotovino, bi pa zapestnico le še obdržal. Vrnite mi obroček in razmenjajte mi to palico srebra. Rajši jo pa poprej še enkrat stehtajte, saj veste, kako pogostoma sleparijo s temi palčkami.«

Trgovec je odšel v sosednjo sobo, kjer je imel tehtnico za srebro, in tam ugotovil, da palica ne tehta 350, temveč 450 unč. Brž je sklenil, da utajil teh 100 unč in dejal je staremu Čangu, da je teža pravilna in da palica tehta natančno 350 unč. Izročil mu je kovanega denarja, ko likor je bilo srebro vredno, in si od zadržanosti pomel roke, ko je stari Čang odšel.

Nekaj trenutkov nato je stopil v prodajalno berač in dejal trgovcu: »Pravkar sem videl, da je ta stari slepar, prebrisani

Čang, prišel iz vaše prodajalne. Ne vem, če poznate moža in kaj je hotel od vas, vem pa, da je najbolj prekan goljuf, kar jih živi v Ulici blagodišeče čebule, in zato bi vas rad posvaril pred njim. Kaj ste mar sklenili z njim kupčijo?«

»Seveda, razmenjal je pri meni palico srebra.«

»Palica je prav gotovo ponarejena. Dam vam besedo na to! Kar presekatje jo in le pogledjte, kaj je v nji!«

Trgovec se je prestrašil, takoj prerazpal palčko in našel — debel medeninat vložek.

»No, zdaj vidite, da poznam tega tičal!«

»Veste, kje stanuje ta pretkani goljuf?« je vprašal srebrinar ves divji.

Berač je odgovoril: »Prav dobro vem, toda ob tej uri ga ne najdeva doma. Stavim, da sedi zdajle v krčmi »Pri neskončni blaženosti« in se zaliva za vaš denar s toplim riževim vinom in prigrizuje praženo lotosova jedra. Dajte mi najprej dva srebrna taela, pa vas popeljem tja in vam pomorem do izgubljenega denarja.«

Srebrinar je prav rad pristal na kupčijo, mu — sicer nerad — dal srebrnika, skrbno zaklenil prodajalno in odšel z razcapancem.

Kaj preostane tem ljudem, nekdanjim drž. uradnikom in uslužbencem, kakor da prosijo. Mnoga društva skrbe za podpiranje siromakov in nezaposlenih, le redko kdo se pa ozre na uboge starce staroupokoje. Nekateri teh revežev so nas obiskali v uradništvu in zaprosili, naj javnost opozorimo na njihovo stanje in da bi pri razdeljevanju podpor vpoštevali tudi nje, ne pa da jih odbijajo, kakor doslej, z utemeljitvijo, češ saj imajo pokojnino. Toda ta pokojnina je tolikšna, da marsikateri prosjak bolje izhaja z nabrano miloščino.

Železniški staroupokoje in tako zvani rentniki se zlasti nadejajo, da

jim bo v teh težkih časih pomagalo »Dobrodelno društvo železničarjev«, katero je ustanovil zaslužni ravnatelj g. inž. A. Petrovič za podpiranje siromakov železničarjev. Če se že smatra, da je treba pomagati aktivnim siromakom uslužbencem, potem bo vsakdo razumel tudi položaj staroupokoje in rentnikov, ki morajo živeti z znatno manjšimi prejemki kot aktivni uslužbenci. Zato ti starci in starke pričakujejo, da se bodo tudi njih usmilila dobra srca in jih podprla v revščini, v katero so zabredli brez sleherne svoje krivde. Mnogi teh starcev in stark so popolnoma brez svojcev in tem je treba na vsak način pomagati.«

Uradniško pravo v praksi.

Pozor na nove takse! Opozarjamo vse naše bralce, da je bila z zakonom o naknadnih in izrednih kreditih k državnemu proračunu **zvišana taksa za pritožbe v upravno-sodnem postopku.** Odslej je plačati za tožbo, vloženo pri državnem svetu ali upravnem sodišču zoper odločbe upravnih oblasti, takso v višini enega odstotka (1%) skupne vrednosti spornega predmeta. Ta taksa za tožbe pri državnem svetu ne sme biti nikdar manjša od 200 Din, za pritožbe pri upravnih sodiščih pa ne sme biti nižja od 100 Din. Če je pa sporni predmet neprecenljiv (kar je navadno v uradniških zadevah, kjer gre n. pr. za priznanje službenih let, za vračunljivost raznih služb, za disciplinske zadeve itd.), se plača za tožbe pri državnem svetu neglede na vrednost spornega predmeta **vselej 400 Din**, pri upravnih sodiščih pa 200 Din. Državni uslužbenci za tožbe pri državnem svetu plačujejo takse kakor doslej naknadno in to samo tedaj, če državni svet tožbo zavrne. Plačilo izvrši oblastvo, ki je izdalo prvo odločbo. — Zaradi teh novih zvišanih taks (400 Din) se bo število tožb na državni svet vsekakor znižalo, ker si bo vsak državni uslužbenec premislil vlagati tožbo z ozirom na veliko takso, katero bi moral plačati, če s tožbo propade. Doslej je znašala ta taksa v vseh primerih le 100 dinarjev.

Priznanje vojaške službe za pokojnino. Nek državnih aktivnih uradnikov je proti odločbi ministrstva, s katero mu je bila odbita zahteva, da se mu vojaška služba všteje v pokojnino in se to priznanje formalno posvedoči, se to priznanje formalno posvedoči, vložil tožbo na državni svet. Ta je tožbo odbil z naslednjim utemeljevanjem: »Iz prednjega ministrovega odgovora je videti, da je bila sporna doba, katero je tožitelj prebil pri vojakih, vpisana v njegov uslužbeni list v smislu § 274/1 odst. u. z. Zato je, kolikor tožitelj s prednjo tožbo napada upravno oblastvo, ker mu ni izdalo odločbe, s katero bi se ugotovilo, koliko časa naj se mu prizna na podlagi uradniškega zakona iz l. 1931. za pokojnino, tožba neumestna, ker je tožitelj zdaj aktivni drž. uslužbenec in se odločba niti ne more izdati vse dotlej, dokler ne bo upokojen.« Iz te odločbe torej sledi, da ni upati, da bi se prošnjam oz. pritožbam za izrečno formalno priznanje vojaških let za pokojnino ugodilo — kolikor se to doslej še ni zgodilo.

Kmalu sta prišla do krème »Pri neskončni blaženosti« in tudi starega Čanga sta brž našla. S petorico ali šestorico prijateljev je čepel na tleh ob nizki mizici in s slastjo užival izvrstno juho od somovih plavutk. Zastavljaničar je naglo pristopil, se po vseh predpisih popolne vljudnosti globoko priklonil in dejal:

»Oprostite, stari in prečastitljivi ded Čang, da vas moram motiti kar sredi obezda, jaz nizkotni vaš suženj — toda palica srebra, katero ste mi malo prej prodali, ni pristna. Tukaj je. Sami se lahko presrečate.«

Stari Čang je mirno in počasi odgovoril:

»Če pravite da palica ni pristna, bo to že res. Zaupam vam. In vzamem jo pač nazaj. Saj me gotovo ne smatrate za sleparja, ko ste vendar sami videli, da sem jo dobil naravnost iz Pekinga. Samo malo ce potrpeti, častiti gospodar, ščit pravičnosti, da pojm. Somove plavutke se morajo jesti vroče.«

Ko je stari Čang pojužinal se je oddehnil, še nekajkrat na glas zacmokal z jezikom, si z roko obrisal usta in dejal zastavljaničarju:

»No, torej, častivredni trgovec, sonce poštenja in izvor zaupljivosti, zdaj mi pa

Brezplačna stanovanja drž. uslužbencev. Finančno ministrstvo je odločilo, da pripada brezplačno stanovanje od države vsem tistim uslužbencem, ki imajo do njega pravico po posebnih zakonskih predpisih, neglede na to, če se jim je po prejšnjem uradniškem zakonu kot odškodnina za uporabo stanovanja zadrževala pripadajoča stanarina. To stališče utemeljuje fin. ministrstvo tako-le: Do uveljavljenja novega uradniškega zakona so nekateri drž. uslužbenci imeli pravico do brezplačnega stanovanja od države ali samoupravnih teles, zato so pa izgubili za dotični čas pravico do stanarine. Brezplačna stanovanja so imeli uslužbenci na podlagi zakona o narodnih šolah, na podlagi pravilnika o posebnih dokladah k plači v denarju ali v naravi D. R. št. 87.000/26, in uredbe o posebnih dokladah za uslužbenca kazenskih zav-

Hranilni in posojilni konzorcij, Kreditna zadruga drž. uslužbencev v Ljubljani, Gajeva ul. 9.

naznanja vsem svojim članom, da se bo vršil v četrtek, dne 30. marca t. l. ob 19.30 uri v lastnih prostorih

58. REDNI OBČNI ZBOR

z nastopnim zborovalnim redom:

1. Konstituiranje občnega zbora;
2. Poročilo upravnega odbora o delovanju in o letnem računu za leto 1932 s predlogom o razdelitvi prebitka;
3. Poročilo nadzornega odbora o delovanju in o letnem računu za leto 1932 s predlogom o razrešnici;
4. Odobrenje letnega računa za leto 1932 in podelitev razrešnice upravnemu odboru;
5. Določitev višine, do katere se sme zadruga zadožiti;
6. Določitev višine, do katere sme zadruga prejemati hranilne vloge;
7. Določitev višine, do katere sme zadruga odobriti posojila članom;
8. Rešenje pritožb in predlogov, ki se imajo vsaj 8 dni pred vršitvijo občnega zbora doposlati upravnemu odboru;
9. Dopolnilne volitve.

Pripomba: V primeru nesklepčnosti se vrši pol ure pozneje istotam za rešitev istega dnevnega reda nov občni zbor, ki bo sklepčen brez ozira na število prisotnih zadrugnikov. Letni račun je v konzorcijalni pisarni Gajeva ulica 9 vsak dan od 15. do 17 ure na vpogled.

Upravni odbor.

dajte palico — hvala vam. Koliko je že tehtala?»

»350 unč« je odvrnil trgovec. »Prav res,« je dejal stari in lagotno nadaljeval. »Imeniten spomin imate, medtem ko je moj že močno trpel. Hej, krém, imate pri rokah tehtnico za srebro. Res? No, potem pa bodite tak dobri in mi stehtajte tole nepristno palico srebra — koliko pravite, da tehta? 450 unč? Pa je vaša tehtnica tudi točna?«

»Popolnoma točna, vaša prevzvišena milost.«

»Tako, tako! Ste slišali, blagorodni gospod srebrinar? Prodal sem vam bil palico pristnega srebra, težko 350 unč. Vi mi pa hočete zdaj obesiti tole 450 unč težko nepristno palico srebra? Hej, prijateljčki, mar ste že slišali kdaj o tako imenitni kupčiji? Kaj storimo s takimle trgovčičem, kot je tale?«

»Prav hitro mu bomo pomagali na noge!« je grozeče završalo v omizju — a zastavljaničar je bliskovito smuknil iz krème.

Berač je pa zadovoljno sédel k staremu Čangu, mladi popotnik je stopil iz sošednje sobe in vsi trije so se od smeha, ker se jim je zvižala tako dobro posrečila, tiščali za trebuhe.

dov št. 5296/30 itd. Do 31. marca 1931 torej noben uslužbenec, ki je užival brezplačno stanovanje, ni obenem prejemal tudi zakonske stanarine razen nekaterih redkih zvaničnikov, služiteljev in kaznilniških čuvajev, ki stanujejo v skupnih kasarnah. Z novim uradniškim zakonom se je stanje spremenilo. Določba l. odstavka § 29. u. z. je odpravila pravico do brezplačnega stanovanja za vse drž. uslužbenca brez

razlike. Šele fin. zakon za leto 1932./33. je v 2. odst. § 62. to pravo vrnil tistim uslužbencem, ki so ga že prej na podlagi posebnih zakonov imeli. Ker je bilo nejasno, če naj velja ta določba tudi za tiste uslužbenca, ki so zato po prejšnjem urad. zakonu izgubili stanarino, je fin. ministrstvo baš izdalo to pojasnilo, s katerim soglašajo glavna kontrola po odločbi svoje splošne seje št. 97193 od 25. novembra 1932.

Vestnik.

Priznanje našemu učiteljstvu. Banovinski svet dravske banovine je na svojem zasedanju meseca februarja na predlog fin. odseka soglasno sprejel tudi naslednjo resolucijo: »Banovinski svet izreka tako kralj. banski upravi kakor tudi učiteljstvu vse priznanje in zahvalo za uspešno delo v vseh smereh prosvetne politike.« — Prav tako sta izrazila svoje priznanje in pohvalo učiteljstvu in vsemu uradništvu sploh g. ban in g. banov pomočnik, ki se je kot predsednik banovinskega šolskega sveta še posebno zahvalil banovinskemu svetu za pohvalo in priznanje, izrečno učiteljstvu.

Proti kuluku drž. uslužbencev. Banovinski svet je soglasno sprejel resolucijo za ukinitve kuluka, katerega morajo javni nameščenci kot edini davkoplačevalci v naši banovini še vedno plačevati, čeprav ga je banovina za svoje območje že odpravila. Javne uslužbenca teži dvojno breme: predvsem morajo plačevati odkupnino za delo na samoupravnih cestah, poleg tega pa morajo kot konzumenti vnovič nositi bremena, katera iz istega razloga prevale nanje drugi davkoplačevalci. Zato resolucija predlaga, naj se ta anomalija, ki ustanavlja za javno uslužbenstvo izjemno stlišče, odpravi, ker itak prejemki tega stanu ne zadoščajo niti za redno življenje. Doslej že pobrani kuluk naj se odkáže banovinskemu bednostnemu skladu kot prispevek javnih uslužbencev za odpomoč nezaposlenosti.

Iz predloga finančnega zakona. Finančni minister je predložil narodni skupščini projekt finančnega zakona za prihodnje proračunsko leto. Iz istega osnutka posnemamo nekaj važnih določb. — Senatorjem in narodnim poslancem, katerim je zaradi kandidiranja prestala sedanja služba, se vračuna v dobo aktivnega držav. službovanja ves čas, katerega prebijejo kot člani narodnega zastopništva, in sicer v roke iz §§ 49., 52. in 113 u. z. (torej za napredovanje po položajnih skupinah in period. poviških in za pokojnino). Ta določba velja za vse poslance in senatorje vseh skupščin od leta 1921. naprej. — V § 91. u. z. se v 5. odstavku doda nova točka, ki se glasi: »Podatki o delu v Sokolu kraljevine Jugoslavije.« (Ta paragraf namreč vsebuje predpise o sestavi uslužbenkih listov državnih nameščencev.) — V § 10. zakona o ustanovitvi Sokola kralj. Jugoslavije se dodado novi odstavki, od katerih zanima državno uslužbenstvo naslednji: »Pri sprejemu v držav. službo imajo prednost člani sokolske organizacije.« Odslej bo smela tiskati in prodajati vse državne izdaje zakonov,

uredb in pravilnikov, katere objavlja »Službene novine«, samo državna tiskarna v Beogradu. Zasebne založbe smejo izdajati zakone, uredbe, pravilnike in razne komentarje k njim samo po predhodnjem odobrenju resortnega ministrstva.

Takse za tožbe na državni svet. Nedavno so bile takse za tožbe, vložene pri drž. svetu, znatno zvišane. Za sporne predmete znaša **400 Din**, za ocenljive pa se določi v odstotkih vrednosti spornega predmeta. Danes sporočamo vsem bralcem, da je drž. svet zadnji čas že v nekaterih primerih odločil, da je smatrati tožbe drž. uslužbencev in upokojencev za popravilo določb o odmeri pokojnine in tožbe zoper odločbe o nepriznanju draginskih doklad, kot sporne predmete, ki jim **vrednost ni ocenljiva.** Zato je v vseh primerih, kjer državni uslužbenec s svojo tožbo v sličnih zadevah ne uspe, **treba plačati takso 400 Din.**

Vozne ugodnosti poštarjev. Združenje p. t. t. uslužbencev je spet pokrenilo vprašanje voznih ugodnosti za poštno uslužbenstvo enako, kakor jih uživa železniško osebje, ki je podrejeno istemu, t. j. prometnemu ministertvu. Že svoj čas je osrednja uprava pošte in telegrafa predlagala pri fin. ministertvu, da se poštini nameščenci izenačijo v tem pogledu z železniškimi, vendar doslej ta prizadevanja niso rodila uspeha.

Zborovanje geometrov in geodetov. Dne 19. marca bo v Ljubljani prvo zborovanje Združenja geometrov in geodetov kraljevine Jugoslavije. Geometri in geodeti so se združili v januarju t. l. v skupno organizacijo in bo to zborovanje prvo po združitvi.

Železničarska glasbena šola v Mariboru. V kratkem ustanovi Narodno železničarsko glasbeno društvo »Drava« v Mariboru glasbena šola za železničarske otroke, kjer jim bo nudilo glasbeno izobrazbo po skrajno nizkih cenah. Preskrbelo si je društvo prvovrstne učne moči in šolske prostore v bivši kolonijški šoli. Pouk se bo vršil po metodah, kakor na najboljših glasbenih zavodih. Poučeval se bo glasovir, gosli in razni drugi instrumenti.

Zadružno prenočišče v Splitu. Nabavljalna zadruga drž. uslužbencev v Splitu je odprla prenočišče za drž. nameščence, člane nabavljalnih, kre-

Za malo plačo ali samo hrano in stanovanje bi vršil lahko službo 46 let star drž. upokojenec brez otrok; službo nastopi lahko takoj. — Cenjene ponudbe na upravo lista.

Črnogorci v pričama in anekdotama.

Mičun M. Pavičević.

Črnogorec in dežnik.

Kupil je Črnogorec dežnik s pogojem, da je dober in da mu bo trajal tri mesece.

»Ako ti sfali tudi za šest mesecev, ti dam drugega,« mu odgovori prodajalec.

Po petih ali šestih dneh Črnogorec zmanjka dežnik in on odide naravnost k trgovcu ter zahteva drugega. Ko mu ga ta izroči, hoče možak oditi.

»A denar?« vpraša trgovec.

»Kakšen denar? Mar se nisva zmenila, če mi sfali tudi za šest mesecev, da mi daš drugega? Meni je že izgubil — nekdo mi ga je ukral.«

Novica in kavcije.

Prišel je Mičun Pavičević, tajnik glavne kontrole v Črni gori, in Vukšan Dedović, sodnik Okrožnega sodišča v Šavniku, v Nikšić, da pregledata

račune in delo Okrožnega urada nikšićkega. Med pregledovanjem sta dognala, da je sodnik Novica Nikolić vzel za varščino izvestno vsoto denarja ter je nj opravičil. Mičun ga vzame na zapisnik. Novica naježi lase in veli Mičunovemu delovodji: Piši: »Digao si nogu, da nam lomiš rebra, I da tražiš kursor od zlata i srebra. A pacova ima na Cetinju više, Pa se tamo niko i ne kontrolišče.«

Mičun pa: »A* ja ću svakom zavrnuti šiju, ko ne vrati kauciju.«

Star ženin in ostroge.

Ko se je ženil Janko Spasojević pri razmeroma mladi devojki, pride k njemu prijatelj, mu čestita na zaroki in mu pokloni ostroge v dar. Janko se zahvali za čestitko, ali iznenaden ob daru vpraša prijatelja, zakaj mu je prinesel ostroge.

»Potreboval jih boš, Janko, kadar se oženiš, ako Bog da. Nataknj nevesti ostroge na noge, drugače gorje tebi.«

ditnih in drugih zadrug drž. uslužbencev. — Treba bo, da tudi naše zadruge v Ljubljani, Celju, Mariboru in drugod uredijo v posameznih mestih slična prenočišča, ki bi mogla prav dobro služiti potujočim tovarišem zadrugarjem.

Šolske kuhinje. Društvo Rdečega križa ustanavlja zadnje čase v raznih siromašnih in pasivnih krajih šolske kuhinje, kjer se deli ubožnim učencem najpotrebnejša hrana. Notranje ministrstvo je odločilo, da morajo občine, krajevni šolski odbori in šolska upraviteljstva podpirati ustanavljanje in vzdrževanje teh kuhinj, kjer je potreba zanje.

Prisilne sodne prodaje. V minilem letu so prejela sodišča v naši banovini nad 70.000 predlogov za prisilno prodajo. Od teh jih seveda veliko število ni bilo izvršenih, ker je šlo za prodajo kmetijskih posestev, katera varuje poseben zakon.

Časopisje v Ljubljani. Vseh skupaj je izhajalo lani, in najbrže še danes približno toliko, v Ljubljani 126 občasnih tiskovin. Od teh so 3 dnevniki, 20 tednikov, 6 polumesečnikov oz. štirinajstidnevnikov in 97 mesečnikov. Od teh so izhajala razen našega še naslednja stanovska oz. strokovna glasila državnih uslužbencev: »Učiteljski tovariš«, »Ujedinjeni železničar«, »Poštar«, »Poštni glasnik« (ki je prenehal s koncem leta 1932.), »Zadru-

gar«, »Jugoslovanski železničar« (prenehal sredi leta 1932.), »Slovenski učitelj«, »Strojvodja«.

Zadružni vestnik.

Občni zbor ljubljanske Nabavljalne zadruge se vrši v dvorani Delavske zbornice na Miklošičevi cesti v Ljubljani v petek 31. marca t. l. ob 19. uri zvečer z običajnim dnevnim redom: 1. Konstituiranje občnega zbora. 2. Čitanje revizijskega poročila Saveza o reviziji zadruge. 3. Poročilo upravnega in nadzornega odbora: a) odobritev letnega obračuna; b) razdelitev čistega prebitka iz leta 1932.; c) predelitev razrešnice upravnemu in nadzornemu odboru. 4. Volitev dveh članov in štirih namestnikov upravnega odbora in dveh članov in treh namestnikov nadzorstvenega odbora. 5. Predlogi in pritožbe zadržnikov. 6. Odobritev pravilnikov v smislu čl. 50. pravil. 7. Raznoterosti. — **Opomba:** 1. Skupščina sklepa polnoveljavno, kadar je navzoč eden več kot polovica zadržnikov (člen 35. pravil). Ako na določeni dan in uro ne pride toliko število zadržnikov, se bo vršil občni zbor pol ure kasneje, to je ob 19. uri in 30 min. na istem kraju in z istim dnevnim redom in bo sklepal polnoveljavno brez ozira na število navzočih zadržnikov. — 2. Letni račun za 1932. je zadržnikom na vpogled v zadružni pisarni, Vodnikov trg št. 5 med delavnimi urami.

Občni zbor Nabavljalne zadruge v Kranju. — Vabilo na redni občni zbor, ki se vrši v Kranju v petek, dne 24. marca

1933 ob 19.30 uri v gostilni pri Finku, Kokriško predmestje, z dnevnim redom: 1. Konstituiranje občnega zbora. 2. Čitanje revizijskega poročila o reviziji v letu 1932. 3. Poročilo upravnega odbora. 4. Predložitev računskega zaključka za leto 1932. 5. Poročilo nadzornega odbora. 6. Razdelitev čistega dobička. 7. Dopolnilne volitve: a) v upravni odbor, b) v nadzorni odbor. 8. Prememba pravil. 9. Določitev zneska, do katerega se sme zadruza zadolžiti. — Ako občni zbor v napovedanem času ne bo sklepčen, se vrši novi občni zbor eno uro kasneje in sklepa polnoveljavno, ako je navzoča poleg večine upravnega in nadzornega odbora vsaj še ena desetina zadrugarjev. Ako pa niti ta ne bo sklepčen, se skliče v 10 dneh nov občni zbor, ki sklepa pravnoveljavno pri vsakem številu članov. — **Zadruza državnih uslužbencev za nabavo potrebščin v Kranju.**

Iz ljubljanske Nabavljalne. Opozarjamo člane, da je zadruza pričela prodajati tudi emajlirano posodo, ki se rabi v kuhinji in v gospodinjstvu sploh. Ker si posodo nabavlja naravnost in neposredno od proizvajalca, so cene zelo zmerne. Kupujte emajlirano posodo samo pri svoji zadruzi!

Zdravstveni drobiž.

Vpliv diete brez kuhinjske soli na tuberkulozo (ali z malimi množinami soli) je zelo ugoden pri kožni tuberkulozi (lupus) in pri kirurški tuberkulozi, pri pljučni tuberkulozi pa skoraj brez vsakega zdravilnega uspeha.

LISTNICA UPRAVE.

Profesorski zbor realne gimnazije v Mariboru prosimo za točnejši, oz. boljši naslov, ker nam je nekdo na gorenji naslov poslane liste in dopisnice vrnil z opazko »nazaj«.

Uprava.

Pomlad
prihaja!

Oglejte si
ravnokar
došle no-
vosti

A. & E.
Skaberné
Ljubljana

Modno blago, perilo in potrebščine za šivilje in krojače priporoča tvrdka
A. PERSCHE
LJUBLJANA, Marijin trg št. 8.

Priporočamo tvrdko
M. Tičar, Ljubljana
za nakup vseh pisarniških in šolskih potrebščin.

L. Mikuš

Ljubljana, Mestni trg 15
priporoča svojo zalogo

dežnikov ter sprehajalnih palic

Popravlja se izvršujejo točno in solidno

Priporoča se cenj. občinstvu
špecerijska trgovina

LESKOVIC & MEDEN

Ljubljana, Jurčičev trg 1

**Gostilna pri
Kolovratarju
Ljubljana**
Pred škofijo 14

Toči pristna štajerska in dolenska vina. Gorka in mrzla jedila vedno na razpolago. — Cene zmerne, postrežba točna. Za obilni obisk se priporoča

Tomaž Bizilj

Nogavice, kravate, žepne robce, rokavice, vezenine, čipke, D. M. C. sukanec, gumbi, potrebščine za šivilje, krojače in čevljarje v največji izbiri pri

Josip PETELINC, Ljubljana

(blizu Prešernovega spomenika) ob vodi

VELETRGOVINA

A. ŠARABON

V LJUBLJANI

priporoča špecerijsko blago, raznovrstno žganje, moko in deželne pridelke. — Raznovrstno rudninsko vodo.

Varno naložite
svoj denar v

VZAJEMNI POSOJILNICI

REGISTROVANI ZADRUGI Z OMEJENO ZAVEZO
V LJUBLJANI ♦ MIKLOŠIČEVA CESTA ŠT. 7
POLEG GRAND HOTELA UNION V LASTNI PALAČI

Obreduje najugodnejše
Telefonska številka 2412
Štev. poštne hran. 11.165

Telefon štev. 2312
Račun pošt. hran. 10.761

**UČITELJSKA TISKARNA
LJUBLJANA, FRANČIŠKANSKA ULICA**

JE NAJMODERNEJE UREJENA IN IZVRŠUJE VSA TISKARSKA
DELA OD NAJPREPROSTEJŠIH DO NAJMODERNEJŠIH

Tiska šolske, mladinske, leposlovne in znanstvene knjige; ilustrirane knjige v enobarvnem ali večbarvnem tisku; brošure in knjige v vseh nakladah, časopise, revije in mladinske liste. Okusna oprema ilustriranih katalogov, cenikov in reklamnih listov

LASTNA TVORNICA ŠOLSKIH ZVEZKOV

V zadružni krčmi

Nabavljalne zadruge državnih uslužbencev
registrovane zadruge z omejeno zavezo v Ljubljani,

Vodnikov trg 5,

ki je odprta vsak dan, tudi ob nedeljah, do 9. ure zvečer, se točijo prvovrstna vina vseh vrst ter druge vsakovrstne pijače po najnižjih cenah. Mrzla jedila.

Dostop je dovoljen samo članom!

Zadruza državnih uslužbencev za nabavo potrebščin, Ljubljana

Vodnikov trg št. 5.

P. Z. Z. O. Z.

Telefon št. 2421.

Državni uslužbenci!

Vaša nakupovalnica mora biti edino zadružna prodajalna. V zalogi ima vedno sveže špecerijsko blago. Dostava na dom brezplačna. Preskrbuje kurivo, posreduje nakup manufakturnega blaga pri Zadruzi državnih železničarjev in pri tvrdki Teokarovič.

Širite z adružno misel med svojimi tovariši!